

669.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 28 października 1933 r.

w sprawie zmiany ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) o zaopatrzeniu inwalidzkim ulega następującym zmianom:

1) W art. 2 ust. 1 wyrazy: „lub okaleczenia na skutek” zastępuje się wyrazami: „z powodu choroby lub kalectwa, nabytych wskutek”;

2) W art. 2 ust. 2 lit. a wyrazy: „lub okaleczenia na skutek” zastępuje się wyrazami: „z powodu choroby lub kalectwa, nabytych wskutek”;

3) Art. 2 ust. 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) członków organizacji Przysposobienia Wojskowego, którzy doznali uszkodzenia zdrowia z powodu choroby lub kalectwa, jeżeli to uszkodzenie zdrowia spowodowało utratę zdolności zarobkowej i zostało nabyte wskutek urazu, doznanego w czasie zajęć wojskowych, spełnianych na zarządzenie i pod nadzorem instruktora Przysposobienia Wojskowego, powołanego do tego przez władzę wojskowe.”;

4) W art. 3 ust. 1 lit. c skreśla się wyraz: „inwalida”;

5) Art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Za pozostałych po inwalidach wojskowych uważa się osoby, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile odnośne małżeństwo lub ojcostwo powstało przed doznaniem przez inwalidę uszkodzenia zdrowia; jednak dzieci, pochodzące z małżeństwa, zawartego przez inwalidę przed doznaniem przezeń uszkodzenia zdrowia są uprawnione do zaopatrzenia z niniejszej ustawy.”;

6) Art. 5 ust. 2 skreśla się;

7) Po art. 5 dodaje się nowy artykuł jako 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Uszkodzeniem zdrowia jest upośledzenie pewnych funkcij organizmu, spowodowane przez chorobę lub kalectwo.

Utratę zdolności zarobkowej w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi zmniejszenie się możliwości zarobkowych, spowodowane:

a) uszkodzeniem zdrowia, powstałym bez własnej winy w czasie i w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

b) samem tylko pogorszeniem się uszkodzenia zdrowia, które to pogorszenie nastąpiło bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą wojskową, jeżeli to uszkodzenie zdrowia istniało już przed wstąpieniem do służby wojskowej, lub powstało niezależnie od niej w czasie jej pełnienia.

Ogólną utratę zdolności zarobkowej w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi zmniejszenie się możliwości zarobkowych, spowodowane uszkodzeniem zdrowia, które istniało już przed wstąpieniem do służby wojskowej, lub powstało niezależnie od tej służby w czasie jej pełnienia, o ile to uszkodzenie uległo pogorszeniu bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą wojskową; w razie współistnienia także uszkodzeń zdrowia, określonych w ust. 2 lit. a niniejszego artykułu, uwzględnia się je łącznie przy określaniu stopnia ogólnej utraty zdolności zarobkowej.

Służbę wojskową w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi służba, określona w art. 2.”;

8) Art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Do orzekania o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia ze służbą wojskową oraz o stopniu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej tem uszkodzeniem, wreszcie o stopniu winy, powodującej uszkodzenie, są powołane: w pierwszej instancji inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie, a w drugiej i ostatniej instancji inwalidzkie komisje odwoławcze. Orzeczenia inwalidzkich komisji o uznaniu za inwalidów osób, które w chwili wydania orzeczenia nie posiadały obywatelstwa polskiego (art. 2 lit. c), lub zgłosiły roszczenia do zaopatrzenia po upływie terminu, określonego w art. 29, są nieważne.”;

9) W art. 6 ust. 2 po wyrazach: „i odwoławczych” umieszcza się przecinek, poczem dodaje się słowa: „ustali tabelę stanów chorobowych i warunki jej stosowania”;

10) W art. 6 ust. 2 po wyrazach: „działań wojennych art. 4)” umieszcza się następujące zdanie: „Orzeczenia tych władz o uznaniu za zaginione osób, których śmierć została już przedtem stwierdzona metryką śmierci lub orzeczeniem właściwego sądu o uznaniu za zmarłego, są nieważne.”;

11) W art. 7 ust. 1 wyrazy: „6-ciu miesięcy” zastępuje się wyrazami: „dwunastu miesięcy”;

12) W art. 7 ust. ostatnim po wyrazach: „może poddać” dodaje się wyraz: „jednorazowej”. Wyrazy: „wydane do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy” oraz przecinek, umieszczony po tych wyrazach, skreśla się;

13) W nagłówku tytułu III rozdziału 1 wyrazy: „Renty inwalidzkie” zastępuje się wyrazami: „Zaopatrzenie pieniężne inwalidów.”;

14) Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Rentę zasadniczą wymierza się w stosunku do stopnia utraty zdolności zarobkowej.”;

15) W art. 12 skreśla się wyrazy: „w związku ze służbą wojskową”;

16) W art. 13 ust. 1 wyrazy: „Inwalidzi, którzy utracili przynajmniej 45% swojej zdolności zarobkowej w związku przyczynowym ze służbą wojskową” zastępuje się wyrazami: „Inwalidzi z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą przynajmniej 45%”;

17) Art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Inwalidzi z ogólną utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą przynajmniej 65%, uprawnieni do zaopatrzenia pieniężnego (art. 10), a nieodpowiadający warunkom

ust. 1 niniejszego artykułu mogą otrzymać tytułem dodatku ciężko poszkodowanych 10 złotych.”;

18) W art. 14 ust. 1 po wyrazach: „względnie okaleczenia” dodaje się wyrazy: „(art. 5a ust. 2 lit. a i b i ust. 3)”;

19) Art. 15 ust. 2 p. 2 skreśla się;

20) Art. 15 ust. 3 p. 2 skreśla się;

21) W art. 15 ust. ostatnim skreśla się wyrazy: „stanowisk w zawodzie i”;

22) W art. 17 ust. 7 zdanie drugie zastępuje się następującymi zdaniami: „Przez czas przebywania zagranicą z zezwoleniem Ministra Skarbu na korzystanie z renty przysługuje osobom uprawnionym wymiar renty według klasy A. Wymiar renty za pierwszy rok przebywania zagranicą skutecznie się według klasy miejscowości zależnie od ostatniego miejsca zamieszkania przed wyjazdem z kraju.”;

23) W art. 19 ust. 1 i 2 dwukrotnie użytą liczbę: „36%” zastępuje się liczbą: „50%”;

24) Art. 19 ust. 4 i 6 skreśla się;

25) W art. 19 jako ustępy ostatnie umieszcza się następujące przepisy:

„Prawo do renty, określonej w niniejszym artykule, przysługuje wdowom, mającym na wychowaniu co najmniej jedno dziecko własne w wieku poniżej lat 15 z małżeństwa po poległym, zmarłym (zaginionym), oraz tym wdowom, które wskutek stałego, stwierdzonego przez urzędowego lekarza, uszkodzenia zdrowia utraciły więcej niż 66 i 23% zdolności zarobkowej.

Wdowy, które ukończyły 50 rok życia, mają prawo do zaopatrzenia bez względu na istnienie okoliczności, określony w poprzednim ustępie.

Ponadto prawo do renty wdowiej w wymiarze 30% służy:

a) wdowom po osobach, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a, b i d oraz w ust. 2 lit. a,

b) wdowom po osobach, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e, mającym na utrzymaniu przynajmniej jedno własne dziecko z małżeństwa po poległym lub zmarłym (zaginionym), pobierające zaopatrzenie na podstawie art. 22.

Wymiar renty wdowiej w przypadkach, wymienionych w ust. poprzednim pod lit. a i b następuje według zasad ust. 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.”;

26) W art. 22 ust. 4 po wyrazie: „psychicznej,” dodaje się wyrazy: „powstałej przed ukończeniem przez sierotę 18 roku życia.”;

27) Art. 22 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie: „Do wymiaru rent sierocych mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 19 ust. 3 i 4.”;

23) W art. 25 ust. 1 po wyrazach: „Rodzice” dodaje się wyrazy: „(art. 3 ust. 1 lit. e i f)”;

29) W art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„Rodzice inwalidy, którego śmierć nie pozostała w związku przyczynowym ze służbą wojskową, mają prawo do renty, jeżeli zachodzą wymogi, określone w ustępie poprzednim, a zmarły syn miał w chwili śmierci prawo do zaopatrzenia pieniężnego.

Podstawę wymiaru zaopatrzenia rodzicielskiego stanowi wówczas renta zasadnicza i dodatek kwalifikacyjny, obliczony od tej renty, jakie przysługiwały synowi w chwili śmierci.”;

30) Art. 25 ustęp ostatni skreśla się;

31) Art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Zaopatrzenia pieniężne z niniejszej ustawy wolne są od wszelkich podatków państwowych i samorządowych i podlegają zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu wyłącznie na podstawie postanowienia niniejszego artykułu. Przepisy art. 574 i 575 Kodeksu Postępowania Cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) nie będą stosowane.”;

32) W art. 27 ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach: „na ten cel przeznaczonych” dodaje się wyrazy: „oraz kosztów postępowania, przewidzianych w art. 7 ust. 1 i 2”;

33) Art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Roszczenia do zaopatrzenia z niniejszej ustawy muszą być zgłoszone pod rygorem utraty prawa:

1) przez inwalidów w ciągu jednego roku po rozwiązaniu stosunku czynnej służby wojskowej, w czasie której powstało lub uległo pogorszeniu uszkodzenie zdrowia, stanowiące podstawę roszczeń;

2) przez członków organizacji Przynależności Wojskowej w ciągu jednego roku od daty wypadku, który spowodował uszkodzenie zdrowia;

3) przez osoby, pozostałe po inwalidach, po poległych oraz po zmarłych w związku przyczynowym ze służbą wojskową przed upływem roku od dnia śmierci zmarłego, względnie poległego;

4) przez osoby, pozostałe po zaginionych bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych (art. 4 i 6) przed upływem roku od daty zawarcia pokoju lub faktycznego zakończenia działań wojennych, podczas których nastąpiło zaginięcie. Za dopełnienie obowiązku zgłoszenia roszczeń uważa się wniesienie do właściwej władzy podania o uznanie danej osoby za zaginioną.”;

34) W art. 29 ust. 2 wyrazy: „a w miejsce jej uzyskano orzeczenie sądowe” zastępuje się wyrazami: „lecz orzeczeniem sądowym” oraz dodaje się jako końcowe zdanie: „Bieg i upływ terminów do zgłaszania roszczenia, określonych w ust. 1 p. 3 i w ust. 2 niniejszego artykułu następuje bez względu na datę uzyskania dowodu śmierci.”;

35) W art. 29 ust. 3 po wyrazach: „w ust. 1” dodaje się wyrazy: „p. 1, 2 i 3”; jako drugie zdanie tego ustępu dodaje się postanowienie: „Termin początkowy uprawnienia do zaopatrzenia w przypadkach, wymienionych w p. 3, regulują postanowienia art. 32.”;

36) Art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zaopatrzenia z niniejszej ustawy gaśnie:

1) w razie śmierci osoby uprawnionej,

2) gdy osoba, uprawniona do zaopatrzenia, została skazana prawomocnym wyrokiem sądowym, orzekającym utratę praw publicznych.

Zgaśnięcie prawa do zaopatrzenia następuje, o ile czyn karygodny popełniony był:

a) przez inwalidę — po doznaniu uszkodzenia zdrowia, uzasadniającego roszczenie do zaopatrzenia,

b) przez pozostałego po inwalidzie, po poległym lub po zmarłym w związku przyczynowym ze służbą wojskową — po śmierci inwalidy, poległego lub zmarłego w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

c) przez pozostałego po osobie, uznanej za zaginioną bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych (art. 4), — po zawarciu pokoju lub po faktycznym zakończeniu działań wojennych.”;

37) W art. 30 ust. 2 wyrazy: „zgaśnięcia prawa do pobierania renty” zastępuje się wyrazami: „zgaśnięcia prawa do zaopatrzenia”;

38) W art. 33 ust. 1 po wyrazach: „prawo do pobierania renty” dodaje się wyrazy: „i dodatków”;

39) W art. 33 ust. 1 lit. b dodaje się jako zdanie końcowe następujące postanowienie: „na ten czas ulegają zawieszeniu również wszystkie inne uprawnienia z niniejszej ustawy.”;

40) Art. 33 ust. 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) inwalidom z ogólną utratą zdolności zarobkowej poniżej 45% oraz osobom, otrzymującym zaopatrzenie pieniężne według art. 19 i 22 niniejszej ustawy, właścicielom stałych warsztatów pracy na roli; za stały warsztat pracy na roli uważać należy, bez względu na sposób zagospodarowania i położenie, gospodarstwa o powierzchni co najmniej 5 ha użytkowej ziemi I-ej lub II-ej klasy, 6 ha III-ej klasy, 8 ha IV-ej klasy. Bliższe postanowienia co do zakwalifikowania gospodarstw, obejmujących ziemię, zaliczoną do kilku różnych klas z uwzględnieniem norm, wyżej podanych, oraz gospodarstw, obejmujących ziemię, zaliczoną do dalszych klas, jak również co do zakwalifikowania gospodarstw o specjalnym charakterze ze względu na sposób zagospodarowania (warzywnictwo, sadownictwo i t. p.) i położenie, będzie zawierało rozporządzenie wykonawcze. Przepis ten nie dotyczy inwalidów (wdów po nich i sierot), posiadających gospodarstwa rolne na mocy przepisów o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego lub z mocy ustawy z dn. 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1);”;

41) Art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Postanowienia ust. 1 lit. d i e niniejszego artykułu nie mają zastosowania do osób, otrzymujących zaopatrzenie pieniężne poza granicami państwa.”;

42) Art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „W przypadkach, wymienionych w ust. 1 lit. d i e niniejszego artykułu, przeniesienie na dzień 1 stycznia 1932 r. prawa własności warsztatu pracy, majątku nieruchomości lub przedsiębiorstwa, stanowiących źródło dochodu, na rzecz żony, rodziców, dzieci lub rodzeństwa nie ma wpływu na stosowanie postanowień ust. 1 lit. d i e niniejszego artykułu.”;

43) W art. 40 ust. 1 skreśla się wyrazy: „O ile koszty utrzymania przewyższają rentę, wynikłą stąd różnicę pokrywa Skarb Państwa.”;

44) Art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Przez czas pobytu w zakładzie leczniczym inwalida, o ile ma prawo do renty, otrzymuje 5% renty zasadniczej zupełnego inwalidy w wymiarze według miejscowości klasy A (art. 17).”;

45) W art. 40 ust. 3 po wyrazach: „art. 22 ust. 1” dodaje się wyrazy: „w wymiarze 30% (dla żony) i 20% (dla dziecka)”;

46) W art. 42 ust. 3 i ust. 5 skreśla się dwukrotnie użyte wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu”;

47) W art. 43 wyrazy: „z utratą ogólnej zdolności” zastępuje się wyrazami: „z ogólną utratą zdolności” i skreśla się wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu”;

48) W art. 52 ustęp ostatni po wyrazach: „niniejszej ustawy określone” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania do wyrazów: „po- bytu w nim” włącznie;

49) W art. 53 ust. 1 po wyrazach: „osób drugich” skreśla się przecinek, a wyrazy: „których kalectwo co najmniej w 15% pozostaje w przyczynowym związku ze służbą wojskową” zastępuje się wyrazami: „z utratą zdolności zarobkowej, uprawniają- cą do zaopatrzenia pieniężnego (art. 10)”;

ponadto dodaje się jako zdanie drugie postanowienie: „Mini- ster Opieki Społecznej może zezwolić w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, na przyjęcie do „Do- mu Inwalidów” lub do zakładów opiekuńczych inwa- lidów, nieodpowiadających poprzednio podanym wa- runkom.”;

50) W art. 53 ust. 3 wyrazy: „20% renty zasad- niczej” zastępuje się wyrazami: „25% renty zasadni- czej, przysługującej danemu inwalidzie.”;

51) W art. 54 ust. 1 po wyrazach: „bez wezwa- nia ze strony odnośnej władzy” skreśla się wyrazy: „i bez uzasadnionej przyczyny”;

52) Art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Pra- codawcy w rolnictwie, przemyśle, handlu i komunika- cji obowiązani są zatrudnić na każde 50 robotników i pracowników jednego inwalidę, na każde 100 — trzech inwalidów od 15% do 65% ogólnej utraty zdol- ności zarobkowej.”;

53) W art. 59 umieszcza się jako drugi ustęp postanowienie: „Obowiązkowi, przewidzianemu w u- stępie poprzednim, podlegają również pracodawcy, prowadzący roboty sezonowe: budowlane, ziemne, brukarskie, drogowe, kolejowe, wodne (budowlane, regulacyjne) oraz meljoracyjne.”;

54) Po art. 59 umieszcza się jako art. 59a po- stanowienia następujące:

„Art. 59a. Pracodawca może rozwiązać umowę o pracę z inwalidą, zatrudnionym w myśl poprzed- niego artykułu, z winy inwalidy tylko w przypadkach, przewidzianych w art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) oraz w art. 18 rozporządzenia Pre- zydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324).”;

55) Art. 61 ustęp ostatni skreśla się;

56) Art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Osoby, które przed wejściem w życie niniej- szej ustawy nie zgłosiły roszczeń do zaopatrzenia w terminach, zakreślonych w art. 24 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) i w art. 1 ustawy z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229), oraz pozostali po osobach zaginio- nych w związku ze służbą wojskową, pełnioną przed dniem 19 marca 1921 r. (art. 4), którzy nie wniesli do dnia 31 grudnia 1930 r. do władzy, powołanej do orzekania o zaginięciu bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych, podania o uznanie da- nej osoby za zaginioną, nie mają prawa do zaopatrze- nia ani według ustawy z dnia 18 marca 1921 r., ani według niniejszej ustawy.

Dla oceny skuteczności roszczeń, zgłoszonych przez osoby pozostałe, obojętne jest, czy śmierć po- ległego lub zmarłego wykazana została formalną me- tryką śmierci, czy też orzeczeniem sądownym o zaszczy- śliwej śmierci (o uznaniu za zmarłego); jak również, czy uzyskanie przez pozostałych któregośkolwiek z tych dokumentów nastąpiło przed upływem czy też po upływie terminów, wyszczególnionych w ustępie po- przednim.

Do ustalenia terminu, od którego przysługuje zaopatrzenie pieniężne na zasadzie przepisów ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), o ile to ustalenie (prawomocne, względnie osta- teczne) nie nastąpiło do chwili wejścia w życie ni- niejszej ustawy, mają zastosowanie postanowienia art. 29 niniejszej ustawy.”;

57) Art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Z dniem 31 marca 1934 r. zawiesza się prawo do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z utratą zdol- ności zarobkowej poniżej 25%, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e niniejszej ustawy, z wyjątkiem pra- wa do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów, pobiera- jących dodatek na pielęgnację (art. 14).

Z dniem 31 marca 1934 r. obniża się o 10% ren- tę zasadniczą (art. 12) oraz zaopatrzenia pieniężne pozostałych (art. 19, 22, 25, 32). Postanowienie to nie dotyczy inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a, b i d oraz ust. 2 lit. a.

Upoważnia się Radę Ministrów do całkowitego lub częściowego uchylecia postanowień ust. 1 i 2 ni- niejszego artykułu oraz do podwyższania na pewien czas lub na stałe norm, wynikających z postanowień art. 17 niniejszej ustawy, dla miejscowości klasy B i C.”;

58) Art. 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Osobom, które przed dniem 31 marca 1932 r. zgłosiły roszczenie do zaopatrzenia, przysługują za- opatrzenia pieniężne z niniejszej ustawy od dn. 1 października 1932 r. z wyjątkiem, przewidzianym w art. 61”.

Art. 2. Ilekoć w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) użyto wyrażenia: „uszkodzenie zdrowia lub okaleczenie” należy umieścić w odpo- wiedniej liczbie i przypadku określenie: „uszkodzenie zdrowia z powodu choroby lub kalectwa”.

Art. 3. Osoby, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego nabyły prawo do zaopatrzenia pieniężnego na mocy ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238), zachowują to prawo po dniu 31 marca 1934 r. tylko wówczas, jeżeli odpowiadają postanowieniom tejże ustawy w brzmieniu rozporządzenia niniejszego.

Jednakże pozostali po inwalidach wojennych z utratą od 15% do 24% zdolności zarobkowej włącznie, zmarłych w czasie do dnia 31 marca 1934 r. bez związku przyczynowego ze służbą wojskową, mają prawo do zaopatrzenia, o ile odpowiadają warunkom art. 3, 19, 22 i 25 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) w brzmieniu rozporządzenia niniejszego.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Zarazem upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597) i rozporządzeniem niniejszem.

Art. 5. Postanowienia art. 1 p. 3, 5, 11, 17, 22, 23, 24, 25, 27, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 48, 50, 52, 53 i 54 rozporządzenia niniejszego wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r. Pozostałe postanowienia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 31 marca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*